

OVERSTEEK ENGELAND 2007 NMV

“Het plan is om in juni 2007 de oversteek naar Engeland te maken.”

Zo kondigt Henk Veerdig de tocht aan in MarieTeam najaar 2006

Voorbereiding.

Op zaterdagavond 20 januari zit de huiskamer bij Henk Veerdig in Alkmaar lekker vol met 19 enthousiastelingen; 12 Marieholms staan op de lijst. De warme soep en het wijntje maken de tongen los. Ervaringen worden gedeeld tussen de wel en niet zeezeilers, vragen van een ieder geïnventariseerd. Kaarten, veiligheid, communicatie, boeken, boot- en bemanningseisen, het passeert allemaal onder deskundig voorzitterschap van Henk de revue. Er is nog een hoop te doen de komende maanden, dat is duidelijk! Mijmerend over zeeziekte, mist en Pin Mill keren we huiswaarts. Er volgen informatiemails en interessante sites. Ferdinand Postma en Romke Woudstra hebben op de Hiswa hele discussies over radar dan wel AIS, het wordt geen van beide!

Op 21 april, de tweede bijeenkomst weer bij de gastvrije familie Veerdig, nu met salades en brood!. Er zijn afvallers, maar ook nieuwelingen, de vloot bestaat nog uit 8 a 9 boten (M26-ers en één IF). De stand van zaken van de bootvoorbereiding wordt nagegaan en het is duidelijk dat ook als je niet mee zou gaan deze actie tot nuttig onderhoud heeft geleid: van installeren van trekstangen, onderwantputtingen, veiligheidsartikelen tot haakjes om alles zeevast te zetten! De kaarten worden nog eens goed bekeken en we blijven bij vertrek op 9 juni uit IJmuiden met als doel Harwich en de river Orwell en dan na een paar dagen, afhankelijk van de wind, weer terug te zeilen naar IJmuiden of Den Helder. Het begint te kriebelen ...

Zaterdag 9 juni, Marina IJmuiden.

Vanuit Den Helder, via het Noordzeekanaal en vanuit Hoek van Holland heeft men de Marina weten te vinden: in de vooravond liggen een zestal M26-ers heel rustig (erg rustig!), netjes naast elkaar. Ze steken behoorlijk diep-reddingsvlot, rubbervlot, proviand- geen wedstrijd deze keer. De Alacrity is nog op tijd maar laat: 3 uur in de vluchthaven van Hoek van Holland liggen wachten tot de mist optrekt betekent 4 uur later dan gepland in IJmuiden, ondanks het motorsailen.

Om 20.00 uur palaver. We geven allemaal ons commentaar op de meteovooruitzichten: weinig of geen wind en mist langs de Engelse kust, wellicht ook op volle zee en dat blijft nog even zo. Na wat heen en weer gepraat constateren we dat het eigenlijk geen zin heeft om op de motor de oversteek te maken en het bovendien nog onveilig is ook met die mist. De vooruitzichten lijken de komende dagen ook niet echt te veranderen. Ook de optie langs de kust naar het zuiden af te zakken en vandaar over een paar dagen naar Ramsgate over te steken lijkt niet realistisch: zonder wind schiet je niet op, het kost tijd en je moet tenslotte ook nog terug. We zijn bedroefd met z'n allen, vakantie opgenomen, alles klaar, we hebben ons er op in gesteld en nu dit! Niet eens een storm die ons tegen houdt maar het tegendeel ...

We nemen nog maar een pilsje en zien morgen wel verder. Henk stelt alvast 9 september voor en heeft ook voor 23 juli nog plannen. Op dit moment worden we daar niet enthousiast van.

Zondagmorgen bekijken we elkaars huisvlijt: spatzeiltjes en jonen. Dan vertrekken we in drie windrichtingen: op de motor het Noordzeekanaal op en dan door naar de Kaag, met wat NW wind naar Den Helder en later toch lekker zeilen op het IJsselmeer en richting Scheveningen (na een uur verder op de motor), volgende dag Roompot (mistig en weer veel motor) en enkele dagen op de Delta ronddobberen. Waar zit die wind ..

Op de Noordzee en voor de Engelse kust blijkt achteraf inderdaad weinig tot geen wind en mist te zijn geweest. In juli gaat Henk zijn plan weer de mist in nu vanwege veel te harde wind, er zijn dan ook weinig liefhebbers die zich melden.

Op weg naar 9 september.

Niet veel Marieholms melden zich aan. Edam zit erop en de vakantie is veelal opgesoupeerd. We zijn nu nog met de Wørk (Henk en Ferdinand) en de Alacrity (Romke en Rita) met ligplaatsen Enkhuizen resp. Rhoon over.

Ferdinand en Romke buigen zich via diverse weersites op het internet over de weerkaarten: het lijkt dat de slechte zomer er nog wat van gaat maken de komende week: stabiel weer met een windje uit het Noorden of Noordoosten en later weer naar het westen krimpend. Gaan we een dag eerder gelet op het weer? Ferdinand zit nog met een zomergriepje. Hoe komt de Alacrity met die wind in IJmuiden? Zullen we elkaar op de Noordzee ontmoeten? Alle opties passeren de revue. Uiteindelijk houden we het op IJmuiden, vertrek zaterdagavond.

Het rustige weer blijkt vrijdag 7 september helemaal niet rustig te zijn, om IJmuiden te bereiken lijkt zaterdag een betere optie. Henk Veerdig vertrekt zaterdagmorgen vanuit Enkhuizen en de herstellende Ferdinand Postma zal in Amsterdam bij hem aan boord komen.

Zaterdag 8 september.

Om 7.50 motoren Rita en Romke Woudstra met de Alacrity op de ebstroom uit de haven van Rhoon, via Oude Maas en Waterweg naar de pieren van Hoek van Holland. We hebben genoeg tijd om wakker te worden en te ontbijten. Na 18,5 mijl kunnen we om 10.30 net voorbij de Noorderpier van Hoek van Holland het zeil hijsen. De vloedstroom kunnen we over een dik uur oppikken, met de WNW wind lukt het toch aardig, de golven uit het NW staan – na windkracht 5 – gisteren nog aardig door. Vanaf Scheveningen komt de gang er lekker in. We komen op deze manier in de loop van de middag in IJmuiden aan. Als Henk belt dat hij op het Markermeer al lekker opschiet, kunnen we dat ook melden.

Toch gaat het weer anders: de wind neemt wat toe maar ruimt helaas ook wat. We maken wat slagen de zee op, voor Noordwijk gaat de motor er toch maar bij aan. Onze planning loopt zo wat uit, maar motorsailend zitten we toch om 18.00 uur tussen de pieren van IJmuiden. Een half uurtje later mogen we vanwege de Natte Hiswa in de volle Marina, toch in een hoekje een paar uur rustig liggen. Rita zorgt voor een stevige warme hap en komt zelf ook weer bij (dat tegen de golven opboksen is niet alles).

Henk meldt dat de Wørk in de sluis van IJmuiden ligt, ze komen er aan! Dus wordt er snel koffie gezet!

Om 20.00 uur houden we palaver aan boord: meteo – wind blijft met 4 in de Noordhoek, communicatie- ieder uur via de marifoon melden, kompaskoers 255 na de zogenaamde TTS route (scheepvaartroute) wat westelijker aanhouden en waarschijnlijk met de wind mee krimpen. We zouden dan met de vloed Harwich kunnen binnen lopen.

Kortom: goede en heldere afspraken.

Vertrek zaterdag 8 september 20.50

Nog met licht verlaten we de Marina en hijsen zeil, met windkracht 4 zeilen we de pieren uit, het wordt gelijk donker, maar Nederland geeft licht genoeg – een vuurzee achter ons – Met een kompaskoers van 255 ° liggen we lekker op de golven: 5.4 knopen door het water en 5.8 over de grond.

De wind neemt wat toe en blijft rond de 20 knopen doorstaan, we lopen nu 6.2 over de grond.

Aan stuurboord baden veel geankerde grote schepen in een zee van licht. Ver weg in het westen zien we licht: straks blijkt dat een boorplatform te zijn. Het blijft bewolkt, nog geen sterren. Ferdinand op de Wørk en Rita op de Alacrity gaan wat slapen.

Zondag 9 september: reven!

Na middernacht neemt de wind nog wat toe. Op de Alacrity zijn we blij dat we de fok in plaats van de genua gezet hebben. De golven nemen ook flink toe. Rita komt uit de kajuit want van slapen komt zo niets. We zetten een rif. Er komt nogal wat water over dek. Het driekleurenlicht van de Alacrity valt uit, we gaan verder op het ankerlicht en blijven dicht achter de Wørk varen.

Er verschijnen sterren en met een dikke windkracht 6 zetten we een tweede rif. Romke raakt op het voordek het snoer van het ankerlicht dus dat valt ook uit. Nu maar op de boordlichten verder.

Het boorplatform (Rijnveld) passeren we op afstand (wat een licht); aan bakboord passeren tegenliggers: een zeiljacht doemt uit het donker op en vervolgens een vrachtschip. We zijn hier niet alleen maar de sterren zitten weer achter de wolken. Van tijd tot tijd hebben we onderling marifooncontact, het gaat eigenlijk ondanks de wind erg goed: we liggen goed op de golf en met het tweede rif zijn we ook de druk op het roer kwijt. Eigenlijk hebben we ook geen slaap, regelmatig wat eten en drinken helpt (geen koffie was het advies, daar houden we ons aan) en ieder uur de coördinaten op de kaart plotten. We schieten lekker op. We varen nu een kompas koers van 260° en hebben er nu een dikke 60 mijl opzitten. Het wordt wat lichter, het loopt tegen zevenen en de wind lijkt ook iets af te nemen, de golven nog niet.

Het lukt Rita om een ontbijt klaar te maken: leve de krentenmik en bolletjes! Ook Henk zorgt op de Wørk voor de inwendige mens. We zien een paar grote containerschepen, die vanuit het Noorden koers zetten naar de scheepvaartroute die bij de Noordhinder begint.

Afnemende wind?

Om 10.07 op 52.05.6 N 2.43 E komen we na 79,5 mijl aan de grote scheepvaartroute, ver weg zien we schepen, met een kompas koers van 270° steken we die over. Nog steeds hoge golven (3-4 meter). We hebben de afgelopen uren een prachtig gezicht op elkaars boten gehad, dan weer op de golf en dan weer in een dal de is de ander bijna niet meer te zien. Zo'n Marieholm klieft er toch maar mooi op los. Fantastisch! De wind zwakt toch af en de zon laat zich zien. Er kan een rif uit, we varen nu koers 268°. Er vliegt een Jan van Gent achter ons.

Rond 14.00 uur (90.2 mijl) kan het laatste rif er ook uit en door de ebstroom worden we meegenomen naar het Noorden (voor de Engelse kust loopt deze omgekeerd tov de Nederlandse kust!) en met de weinige wind valt eigenlijk alleen koers 280° te varen. De Wørk loopt nu uit: een genua doet het nu beter dan een fok. Op deze manier nadert ons waypoint de N.Shipwashboei niet. Om 15.30 zit Romke de motor er bij aan. Een half uur later houdt die er mee op. De dieselfilter blijkt te lekken, dat is vreemd want het zit er al geruime tijd in en sindsdien zijn er toch heel wat motoruren gemaakt. Gelukkig is er een nieuwe filter aan boord. Op een rustige zee kan je dat wel even vervangen, maar het blijft langs de ring lekken.

De Wørk wordt opgeroepen en keert terug, we bevestigen een sleeplijn, maar dat slepen schiet niet op: 2 mijl over de grond en we moeten nog een kleine 30 mijl! Het lukt Romke toch de ring er goed in te krijgen en het dieselfilter kan weer gebruikt. We gaan weer verder op de motor. Op de Alacrity maakt Rita een rijstmaal klaar, dat wel erg pittig of zeg maar rustig zout is. De thee smaakte eigenlijk ook al niet. We hadden toch de watertank onlangs nog met leidingwater gevuld.

Noord Shipwashboei.

Rond zeven uur neemt de wind weer toe, zoals de shipping forecast van de BBC (198m) al voorspeld had en hij is nu inderdaad gekrompen en de vloedstroom begint ook te lopen. Een zeekoet fladdert door het water. We zien nu de Engelse kust. Om 19.50 passeren we de N.Shipwashboei, de Stena Line gaat met een grote boog om ons heen. We zeilen nu heerlijk aan

de wind richting de Platters bij Harwich. De scheepvaart houden we aan bakboord. Alhoewel de Engelse tijd een uur vroeger is, begint het toch donker te worden. De wind neemt na negenen weer af en we steken de vaargeul naar de Innerridgeboei haaks over op grootzeil en motor. Nu verder langs de zuidkant langs de bakboordboeien naar Harwich. Het is hier opletten zo net buiten de vaargeul: veel lichten, ondieptes en jachten aan moorings.

Bij Harwich steken we de Stour over, raken bijna een voor ankerliggend oud lichtschip en koersen op het sluisje van Shotley Marina aan de Noordkant af, de sluiswachter loodst ons met een zoeklicht binnen. Om 23.00 liggen we na 134 mijl vast in de Shotley Marina. Een borreltje, een heerlijke douche en we duiken de kooi in. Voorlopig liggen we op één oor! En we zijn best trots op ons zelf.

Maandagmorgen 10 september: Shoreham en Woolverstone.

Er wordt uitgeslapen, slaperig ontbeten, gedoucht, het gastlandvlaggetje gehesen en dan is er koffie en de evaluatie!

We vinden, dat de voorbereiding en de afspraken hun nut bewezen hebben, het in konvooi varen een nieuwe en leuke belevenis is, schitterend om elkaar 's nachts en op de golven te zien zeilen! De aankomst voor Harwich hadden we nauwkeuriger moeten doen, de slaap zal daar ook wel een rol in gespeeld hebben. Kortom we voelen ons heerlijk. Maar eens havengeld gaan betalen: £16 dat valt niet mee en ponden zijn toch al duur ...Maar je geeft ze uit als euro's. We nemen de nieuwste kaartjes van de River Deben en de River Ore mee, elk jaar veranderen de zandbanken bij de ingang. We wandelen naar het dorpje Shoreham Gate, halen wat boodschappen (Engelse thee en cider). Om nog wat bij te komen lijkt het een goed idee de benen wat te strekken. Via een public footpath en daarna een steile oever dalen we af dwars door de struiken naar de noordoever van de Stour – het is eb, mooi gezicht op de rivier en lekkere bramen. Straks komt de vloed weer op, wat zullen we doen? Het is prachtig weer en een rustig windje. Verder met de boot?

Om 17.00 verlaten we Shotley Marina via het prachtige sluisje (binnenwanden bewegen mee) en kruisen de River Orwell op. We zijn echt niet de enige die hier zeilt en aan de vele moorings liggen heel wat jachten afgemeerd (veelal zonder bemanning), ook Marieholms!!

Om 20.30 weer vast in Woolverstone Marina, het wordt net donker. Maar bij ons aan de steiger ligt een prachtige houten Hillyard uit de 30-er jaren, de twee Engelsen aan boord vertellen honderd uit over de restauratie en de stichting die eigenaar is. Ze zijn trots en dat mag ook best. Het wordt best fris, dus koken en eten in de kajuit en dan weer stappen

Pin Mill

Langs de oever van de Orwell moet je naar die pub kunnen wandelen in een 20 minuten. In het donker vinden we het pad niet direct, dus gaan we kris kras door de velden, op gevoel. Na een mooi kerkje en een groot landgoed (Henk ontdekt de volgende dag dat er een meisjeskostschool in gevestigd is, Woolverstone Hall), komen we via wat paadjes toch nog in de pub. We hebben wel een pint verdiend. Om 24.00 uur (elf uur in Engeland) laatste ronde. Daarna vinden we het goede pad langs de oever, maar het is pik donker: een boomtak neemt het hoofd van Ferdinand te pakken en Rita wordt door een boomwortel gegrepen. Toch zijn we vlot op de boten terug en te kooi.

Dinsdag 11 september: River Orwell

Er wordt uitgeslapen, we hebben nog wat in te halen, het wordt een rustige ochtend. Alhoewel ..

Er blijkt toch echt zout water uit de tank te komen. Hoe kan dat in hemelsnaam er in komen? De deksel zit dicht, bovendien hebben we geen lekkage. Ferdinand wijst op de luchtinlaat bij de boeg aan bakboord. Het zal toch niet waar zijn ...De ontluchting van de watertank op de Alacrity wordt losgekoppeld, want die komt naar buiten aan bakboord en over die boeg hebben we vele uren door de golven gekliefd, ja en dan krijg je kennelijk zout water in de tank Dat moet met zoet water op

Haringvliet en IJsselmeer al die jaren dat we de boot hebben ook wel eens gebeurd zijn. En nooit ziek geworden!. De slang van de luchtinlaat wordt onderdeks vastgezet en het buisje naar de boeg dichtgemaakt met kurk en tape. Rita heeft inmiddels een nieuwe ring voor de dieselfilter bemachtigd en de havenmeester is bereid om de windmeter boven aan de mast weer goed vast te zetten. De Engelsen zijn zeer behulpzaam met hijskraan en bootsmansstoeltje en doen dat ook nog voor weinig geld. De aluminiumpopnagel was gebroken, die van staal had het gehouden. Tip van Ferdinand: gebruik geen popnagels van aluminium of staal maar maar Monel een speciale legering, die professioneel in de watersport gebruikt wordt, wel altijd isolerende pasta gebruiken om electrolyse te voorkomen.

Om 15.00 uur zakken we zeilend en met hulp van de ebstroom de Orwell weer af. Ferdinand neemt op de Alacrity met Rita de fijne kneepjes van het trimmen nog eens door. Rond 16.30 leggen we vast aan halfpennypier in Harwich en gaan boodschappen doen. Dat is nog een knap eind lopen en nergens een leuke pub in de buurt voor een pubmeal. Bij terugkomst doet de havenmeester ons een aantrekkelijk voorstel om er die nacht te blijven liggen (ipv Shortley Marina aan de overkant). We accepteren dat gretig. En er wordt een gezamenlijk maal bereid. De kip en de wijn gaan er gretig in.

Van de havenmeester hebben we de weersvoorzichten voor de Engelse kust. We bellen met Nederland; hoe zijn de voorzichten daar? Donderdag terug lijkt dan de beste optie, kan Henk ook nog voor het weekend thuis zijn. Morgenochtend wordt het springvloed, maar de steigers bewegen mee en het is heerlijk rustig weer. De lange termijn voorspelling klopt toch aardig.

Woensdag 12 september: tocht langs de kust.

We klussen wat aan boord: top en ankerlicht op de Alacrity vragen aandacht, dat lijkt Ferdinand wel een leuk klusje: van twee stekertjes een nieuwe maken! Maar om 13.00 uur vertrekken we toch met zon en een NO windje uit Harwich en steken weer bij de Innerridgeboei en de Platters de geul over (de Norfolkline geven we voorrang) en dicht onder de kust zeilen we naar het Noorden. De rivier de Deben kunnen we niet op, want die loopt juist leeg met de eb en er zijn daar ondieptes, we zijn gewaarschuwd.

Langs Orfold Castle, vlak langs de rood-witte vuurtoren van Orfold en de kerncentrale van Southwold gaat het verder. Ook bij Southwold kunnen we met de eb niet binnen lopen. We kunnen Henk overtuigen dat 60 cm echt te weinig is, pas om elf uur vanavond is het vloed! Jammer, om te scharrelen langs de Engelse oostkust heb je echt meer tijd nodig, je moet veelal op de vloed naar binnen en naar buiten. We schieten al lekker op naar Lowestoft en daar kan je eigenlijk altijd naar binnen. De wind neemt af de motor gaat erbij aan en we hebben een pracht gezicht op de kust die langzaam in de avondnevel wegzakt. Nog net met licht en juist bij het begin van de vloed lopen we met een lekker vaartje om 20.20 (19.20 lokaal) na 40 mijl de Haven van Lowestoft binnen. Prima planning, aan boord hebben we al een warme hap genuttigd, dus we kunnen zo de pub in.

Het clubhuis van de Royal Norfolk & Suffolk Yachtclub is een plaatje. Je mag er tegenwoordig zonder stropdas naar binnen, dus die blijft op de boot. Het bier en de cider smaken uitstekend, we laten ons de Latijnse tekst op de rood koperen spoelbak op het herentoilet door het dienstertje uitleggen. O, ja de tekst, uh, ga zelf maar eens kijken zou ik je aanraden! We vermaken ons hier prima.

Het gratis internet is behulpzaam om de weersvoorspellingen te bestuderen. Morgen oversteken is het beste, want vrijdag gaat het aan de Nederlandse kust weer behoorlijk te keer. Vroeg weg heeft geen zin: de vloedstroom zet ons sterk naar het zuiden en wind zal er nog niet zijn.

Een avondwandeling in Lowestoft kan er dus wel af: de stad is grotendeels vernieuwd en niet echt mooi meer. De veranderingen rond de haven zijn zeker wel een verbetering en de boulevard en zeker de pier mogen er zijn met prachtig uitzicht over de Noordzee! Toch nog op tijd naar bed.

Donderdag 13 september: De weg terug.

Er wordt rode diesel ingeslagen (met bon), ingenieuze Ferdinand maakt het stekertje af, de Alacrity heeft weer driekleuren- en ankerlicht (en die blijven het doen! dank Ferdinand), het vluchtluik wordt met tape goed afgedicht en na de koffie gooien we om 11.30 (locaal 10.30) toch

maar los, gaan verder op de motor en hopen op een windje uit het ZO. En het lukt om 13.30 lopen met grootzeil en genua toch zo'n 5 knopen bij 8 knopen ZO-wind. Kompaskoers 90 graden, pal Oost naar IJmuiden, wat van hieruit een stuk dichterbij ligt dan vanuit Harwich. Het vlaggetje van Engeland kan weer naar beneden. Tot 16.00 uur gaat het lekker, dan zakt de wind, de motor gaat er weer bij aan en een zeehond bekijkt ons nieuwsgierig duikt dan weer onder. Verder geen schip te zien en het land is al veel eerder verdwenen. Om 21.00 uur kan de motor weer uit. We genieten van een prachtige ondergaande zon en zeilen heerlijk bij een ZZO windje. Inmiddels zijn we de scheepvaartroute gepasseerd zonder een schip te hebben gezien. Het is helder. Niemand wil gaan slapen bij zo'n fantastische sterrenhemel, we proberen te koersen op de sterren. We houden wat afstand, want onze toplichten zie je van verre, eigenlijk verstoren ze de prachtige hemel. Een zeiljacht komt ons tegemoet en passeert aan bakboord, toch maar goed dat we licht voeren. Boeien zijn al van ver goed op hun lichtkarakters te identificeren.

Vrijdag 14 september. Nacht met wind.

De wind begint weer toe te nemen tot 17-20 knopen, er is weer marifoonoverleg en om 1.15 uur zetten we het eerste rif. De wind blijft rond de 19 knopen en pas rond 4.00 uur neemt die wat af tot 17 knopen. Ferdinand op de Wørk slaapt al en Rita probeert het ook en dat lukt een paar uurtjes. We komen nu dicht onder de Nederlandse kust en zien heel wat schepen, veelal helpen de boordlichten uitstekend om hun koers te bepalen maar als ze dan op een kruiskoers liggen en voor je plots stuurboord uitgaan om achter je langs te lopen, kijk je toch wel even vreemd op, hoe vriendelijk ook bedoeld. Ieder uur worden weer keurig de coördinaten in het logboek en op de kaart gezet. Vanuit Lowestoft ontstaat nu op de kaart (de overzeiler) een prachtige sinusoïde, die werkelijke koers ontstaat door de afwijking tov van de aangehouden kompaskoers (90 graden) door de eb- en vloedstroom. De wind blijft in dezelfde hoek, een mogelijke optie om met de Alacrity af te buigen naar Hoek van Holland vervalst: wind en golf zouden het weer tot een onaangename paaltjes-pikken-tocht maken.

IJmuiden in zicht.

Rond 5.30 naderen we de kust. De Hoogovens zijn alle van verre met hun gloed zichtbaar en ook het windpark voor Egmond laat zich zien. Een groot zeeschip zet zich plotseling in beweging richting IJmuiden (het blijkt zijn anker opgehaald te hebben), er vaart van alles omheen en dan opeens ligt het schip stil en blijkt het te draaien. Twee sleepboten blijken vastgemaakt te hebben en het schip 180 graden te keren. We begrepen het niet direct en zijn maar snel overstag gegaan, wegwezen. Onze boten zijn nu elk aan een andere kant van het schip. Zo koersen op de pieren af, scherp aan de wind nu en tegen de vloedstroom in. Om 6.30 als het net licht wordt zitten we tussen de pieren en om 7.00 uur meren we af in de Marina van IJmuiden. Na 299 afgelegde mijlen zijn we hier weer terug. Henk constateert dat we die 108 mijl vanaf Lowestoft toch maar binnen de 19,5 uur afgelegd hebben. We zijn slaperig maar de koffie en Engelse rozijnenbollen doen het goed. Nog even heerlijk napraten over de fijne tocht, het leuke konvooi varen, het heerlijke weer, de prachtige nacht en als belangrijkste de gezelligheid en kameraadschap, maar dan moeten we toch afscheid nemen. Henk en Ferdinand moeten met de Wørk nog via Noordzeekanaal, Markermeer en IJsselmeer naar Enkhuizen, dan is Henk toch nog voor het weekend thuis, de familie is er ook nog! Rond 8.00 uur wordt weer uitgevaren. Om 17.00 uur leggen ze na toch nog een stevige tocht over het IJsselmeer, de Wørk in de thuishaven vast..

Vrijdag en zaterdag: weer en geen weer.

Rita en Romke zoeken een plekje in de Marina en gaan heerlijk douchen en kruipen in de kooi. Tegen de middag worden we wreed gewekt door regen en een toenemende wind nu uit het NW. Hij neemt steeds verder toe, Hoek van Holland is vandaag geen optie. Dat wordt dus een lekker restaurant met uitzicht op kitesurfers. We voelen ons een beetje alleen zonder Wørk.

Zaterdagochtend even na negenen verlaten we de Marina en zeilen met NW-wind en een beste golf uit die richting naar het zuidwesten. We krijgen de ebstroom mee, lekker dus. Maar helaas de wind laat het steeds verder afweten en om 11.00 uur moet de motor erbij, de wind gaat naar het westen en neemt nog verder af, maar de zon blijft lekker doorschijnen. De Hollandse kust ligt er dus prachtig bij. Scheveningen is van verre zichtbaar en de Maasvlakte ook. Om 16.24 passeren

we de paddenstoel op de Noorderpier van Hoek van Holland en Traffic Control (roepnaam: Sector Maasmond) vindt het prima dat we aan bakboordkant de Nieuwe Waterweg opvaren. De steeds weer meelevende Henk belt: waar zitten jullie? Nog een paar uur en we zijn ook weer in de thuishaven. De genua kan er weer bij, de wind zit nu NO ! Bij de semafoor worden we verzocht naar stuurboordwal over te steken. Het beetje wind zit nu N dan weer NO, O,Z en zelfs weer ZW! De motor en de vloedstroom moeten het doen. Om 19.40 draaien we de Oude Maas op maar eerst uitwijken voor een zeeschip met twee sleepboten die de Waterweg probeert op te draaien. De Botlekbrug blijft voor ons open staan en de Spijkenissebrug geeft ons "een openingetje". De haven nadert, de motor hapert – koelinlaat verstopt op een vuile Oude Maas of vuil in de diesel?- na tien minuten pruttelt hij weer als vanouds.

Thuishaven Rhoon: BBQ

Om 19.45 leggen we de Alacrity weer vast op zijn vertrouwde plek. Er zitten er vandaag weer 54 mijl op. Douchen en omkleden en snel naar de jaarlijkse BBQ van WSV Rhoonse Grienden, gezellig. We worden ontvangen met verwijtende vragen: waar waren jullie vandaag met de clubwedstrijd? Er was eigenlijk wel geen wind maar op handicap net iets voor een Marieholm. Een Waarschip had gewonnen een IF was derde. Na onze uitleg was er niet alleen begrip, maar vooral waardering: en niet eens zeeziek? Nee, zelfs dat niet, een pracht tocht in konvooi!

Om 23.00 uur lagen we weer in de kooi en droomden verder over de ontzettend mooie en gezellige oversteek onder de vlag van de Nederlandse Marieholm Vereniging.

Het was een geweldige belevenis, met dank aan alle meedenkers vooraf en ons geweldige gezelschap.

Rita en Romke Woudstra
M26 nr 17 Alacrity

Gebruikte kaarten:

Imray C25 (verzeiler)
Imray C28 (Harwich-Lowestoft)
Imray Y16 (River Stour en Orwell)
1801 Noordzeekust
Guide to Harwich Harbour 2007
(www.hha.co.uk)

Meteosites:

windguru.cz (ijmuiden,walton on sea)
metoffice.gov.uk/weather
Bracknell weerkaarten
WeerOnline
Wetterzentrale.de/topkarten
knmi.nl/marifoonweerbericht